

வகுப்புப்புவாதம் எல்லா வகுப்புக்கும் சம சந்தர்ப்பமும், சம சூதந்திரமும் வணேட்டும் என்கின்றது. சமீகவாதம் தங்கள் சமீகம் மாத் திரம் எப்போதும் உயர்வாகவே இருக்க வணேட்டும் என்கின்றது. நமது குடிஅரசு தோன்றியபின் இதன் இரகசியங்கள் வளையாகி, இவகைகள் எல்லாம் மறைந்து, இப்போது வகுப்புப்புவாதிகளை ஒழிப்பது என்பது தவிர, வேறு எவ்விதக் கொள்கையையும் திட்டமும் இல்லாமல் போய் விட்டது. வகுப்புப்புவாதிகள் யார், அல்லாதவர்கள் யார் என்று பார்த்தாலோ அது இவகைகளை எல்லாம் விட மிக யோக்கியமானதாக இருக்கும். அதாவது, வகுப்பு வித்தியாசம், சாதி உயர்வு-தாழ்வு, ஒரு வகுப்புக்கு ஒரு நீதி ஆகியவகைகள் அடியோடும் கட்டாது என்றும், எல்லா வகுப்புக்கும் சம உரிமையும் சம சந்தர்ப்பமும் இக்கவணேட்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்ய வணேட்டும் என்பவர்கள்தாம் இக்கட்டத்தாருக்கு வகுப்புப்புவாதிகளாகத் தனெ்படுகின்றார்கள்.

உயர்ந்த வகுப்பு என்பதாக ஒன்று உயர்ந்திருக்க வணேட்டும், தாழ்ந்த வகுப்பு என்பதாக ஒன்று தாழ்ந்திருக்க வணேட்டும்; பார்ப்பனர்கள் உயர்ந்த வகுப்பு, மற்றவர்கள் அவர்களையிடத் தாழ்ந்த வகுப்பு; சீத்திரர், பஞ்சமர் என்கின்ற வித்தியாசம் இருக்க வணேட்டும்; இந்த வித்தியாசங்களை ஒழிக்க யாரும் முயற்சிக்கக் கட்டாது; எவ்விதச் சட்டமும் செய்யக் கட்டாது - என்பவர்கள் இவர்களாக்கு வகுப்புப்புவாதிகள் அல்லாதவர்கள். சூரங்கச் சொன்னால், அவர்கள் கொள்கைப்படி பார்ப்பனர்களும் அவர்களையே நதிப் பிழைக்க வணேட்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ளவர்களும், அவர்களது கலிகளும் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும், அதாவது பார்ப்பனரல்லாதவர்கள் எல்லோரும் வகுப்புப்புவாதிகள் ஆவார்கள்.

எப்படியென்றால், நாமும் இதையே தான் சொல்லுகின்றோம். அதாவது, சர்க்காரையும், தசேத்தையும் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். சமீகவாதிகளை முதலில் அழிக்க வணேட்டும் என்பதேயாகும். இந்தத் தசேம் பாழாய் ப்போவதற்கும் இந்த சர்க்கார் இங்கு இவ்வளவு அநீதியான ஆட்சி புரிவதற்கும், சமத்துவக் கொள்கை பரவாதிருப்பதற்கும் எந்தச் சமீகத்தார் தங்கள் சமீக நன்மையை உத்தேசித்து எதிரிகளாய் இருக்கின்றார்களோ அந்தச் சமீகத்தார் முதலில் அழிக்கப்பட வணேட்டும்பென்பதாகும்.

(குடிஅரசு, தலையங்கம் - 19.5.1929)

வகுப்புப்புவாதி உரிமை வணேட்டாதவன் தன் வகுப்பை உணர் முடியாதவனோ, தன் வகுப்பைப் பற்றி சந்தகேபுடைய தக்கவனோ ஆவான். ஒரு வகுப்பான், தன் வகுப்புரிமை கடைபிடித்துத் தசேத்தாரோகம் என்று சொல்லப்படுமானால், அப்படிச் சொல்லுகிறவன் ஒரு தசேத்தையும் சேர்ந்திராத நாடோடி, லம்பாடி வகுப்பைச் சேர்ந்தவனாகத்தான் இருக்க முடியும். நம் மவர்களுக்கு உண்மையான வகுப்புணர்ச்சி இல்லாததாலேயே, நாம் நாடற்ற நாடோடிகளால் அடக்கி ஆளப்பட்டு வருகிறோம். இங்கிலீஷ்காரன் இன்று, அவன் நாட்டின்மீது இத்தனை ஆயிரக்கணக்கான ஆகாயக் கப்பல்கள் பறந்து, பதினாயிரக்கணக்கான வெபிகுண்டுகள் வீழ்ந்து, குழந்தைகளும், குட்டிகளும் மாடங்களும் மாளிகைகளும் நாசமானாலும் கட்ட, ஓர் உயிர் உள்ளவரை போராடியதே ருவனே என்று சொல்லுவதன் கருத்து, அவன் வகுப்பு உணர்ச்சியின் - வகுப்புப்புவாதத் தன்மையின் உச்சநிலையேயாகும்.

நம் நாட்டுக்கு வளையாட்டிலிருந்து பிழைக்க வந்தவர்களுக்கு வகுப்பு உணர்ச்சியோ, நாட்டு உணர்ச்சியோ ஏற்படாவதற்கு நியாயமில்லை. ஆகவதோன், ஏன் சண்டை

போடவணை டும்? விட்டுவிட்டுப் போகலாமே என்கின்ற ஞானமும், யார் ஜெயித்தால்தான் என்ன? என்கின்ற ஞானமும் உதயமாகின்றன. அப்படிப்பட்ட ஆட்களுக்கு ஆதிக்கம் வந்ததாலையே நம் நாட்டிற்கு இப்படி அபிவிருத்தி படையெடுப்புகளும், ஆபத்துகளும் நேருவது மாதிரிமல்லாமல், இந்நாட்டு மக்களாகிய நாம் நாடோடிகளால், சித்திரர்களாகக் கருதப்படுகிறோம்.

மஹின்று தலமையையோ அல்லது ஒரு நபிற்றாண்டோ ஓரே ஊரில் இருந்ததாக ஏதாவது ஓர் ஆரியக் குடும்பத்தையே நங்கள் காட்ட முடியுமா? பிழைப்பு கிடத்த இடத்தில் வாழக்கூடியும், சமூகமும் கிடத்த இடத்தில் ஓய்வும் என்பதில்லாமல் - ஊர் பாத் தியமோ, காலமுறை பாத் தியமோ சொல்லிக் கொள்ள அவர்களுக்கு வசதி உண்டா? அப்படிப்பட்டவர்கள் - நம்மை, நாம் நமது வகுப்புரிமை கடைபிடித்து வகுப்புவாதி என்றும் - தசேத் துரோகி என்றும் - உத்தியோக வட்டைக்காரர்கள் என்றும் சொல்வார்களானால், அது நமது கோழைத்தன்மையும், வாழ்க்கையின் மானமற்ற ஈனத்தன்மையின் பயனாமே ஆகும்.

நாம் உத்தியோக வட்டைக்காரர்களாம்! ஆம் என்றே வதைத்துக் கொள்வோம். நாம் உத்தியோக வட்டை ஆட்வதில் தப்பு என்னவென்று கடைக்கிறேன்? திராவிட நாட்டில் ஒரு பாரப்பானோ - ஓர் ஆரியனோ உத்தியோக வட்டையாடவதும், ஒரு திராவிடன் உத்தியோக வட்டையாடவதும் என்றால் யாருக்கு உத்தியோக வட்டை ஆட உரிமை இருக்கிறது என்று கடைக்கிறேன். உத்தியோக வட்டையாடாத வகுப்பானுக்கு அவன் நாட்டினிடமும், அவன் வகுப்பினிடமும் பொறுப்பில்லை என்பதோடு, அவனை வகுப்புத் துரோகி என்று கட்டச் சொல்லத் துணிவனே. ஓவ்வொரு வகுப்புக்கும் அவனது வகுப்பு எண்ணிக்கை அளவுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க ஆட்சேபித்தால் - ஆட்சேபிக்கப்பட்ட வகுப்பை இழிவுபடுத்தியதாகவும், கோழைத்தன்முள்ள, மானமற்ற, யோக்கியதயைற்ற வகுப்பாகக் கருதியதாகவும் அர்த்தமாகும். எந்த வகுப்பான தன்னுடைய வகுப்பு எண்ணிக்கை அளவுக்குத் தனது நாட்டில் உத்தியோக வட்டையாடிப் பெறவில்லையோ, அந்த வகுப்பான மானமற்ற கோழை வகுப்பானே வான். நான் ஏன் இப்படிச் சொல்லுகிறேன்?

உத்தியோகம் யார் அப்பன் வீட்டுச் சொத்து? உத்தியோகத்துக்குத் தரப்படும் சம்பளம் யார் தாய்-தந்தையார் பாடுபட்ட சொத்து? உத்தியோகம் யாருக்காக, எந்த வகுப்புகாக நிரவாகம் செய்யப்படுவது என்பதை ஒரு நாட்டானோ, வகுப்பானோ தெரிந்து கொள்வானேயானால் - மற்ற நாட்டானோ, மற்ற வர்த்தகத்தானோ, மற்ற வகுப்பானோ நம் நாட்டில் வந்து உத்தியோகம் பார்ப்பதைப் பிராணனை விட்டாவது தடுக்க மாட்டானா என்று கடைக்கிறேன்.

- (சென்னையில், 8.9.1940இல் சொற்பொழிவு - விடுதலை, 29.8.1950) <http://www.keetru.com/rebel/periyar/90.php>